

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ نومبر ۲۰۲۲

تقابل علنی منطقه با برنامه های پنتاگون!

پنجشنبه- ۲۶ عقرب ۱۴۰۱ - کابل: از طریق خبر ها مطلع شدیم که کنفرانس مسکو در مورد افغانستان دیروز با صدور قطعنامه ای خاتمه یافت. نظام ملاسالار هر چند در آغاز از این که به آن اجلاس دعوت نشده بود، ابراز نارضایتی نموده بود، مگر از قطعنامه نهائی اجلاس خرسند گردیده، با صدور اعلامیه ای از طریق وزارت خارجه اش رضایت خود را از آن بابت اعلام داشت.

نظام ملاسالار این مواضع جلسه مسکو را که "تأکید روی افغانستان صلح آمیز، متحد، مستقل، بی طرف و از لحاظ اقتصادی پیشرفته" موضوعی "در خور ستایش" اعلام داشتند. در یادداشت کنونی می بینیم که چرا این موضع اجلاس مسکو مورد پسند طالب و نظام ملاسالار قرار گرفته و به کدام معنا است:

* - با در نظر داشت این که فاجعه خونبار ثور ۱۳۵۷، خط بطلانی بر سیاست بیطرفی مثبت و فعال افغانستان که از ۱۰۰ سال بدین سو عملی می شد و رسماً به نام "سیاست عنعنه ئی" مسما گردیده بود، کشید؛ و نخست خواست افغانستان را به زائیده سیاست های مسکو مبدل نماید و به دوام آن افغانستان در معرض خطر تجزیه قرار گرفت، چنانچه به استناد نوشته های افشاگرانه "حسن شرق" صدر اعظم حاکمیت مزدوران روس، قرار بود کشور به دو بخش شرقی و غربی تجزیه شود؛

* - با در نظر داشت این که امپریالیسم امریکا و شرکاء تلاش نمودند تا بعد از استیلا بر افغانستان، این کشور را به زائیده سازمان جنایتکار ناتو مبدل سازند و نه تنها چیزی به نام افغانستان بیطرف را باقی نگذارند بلکه آن را از طریق امضای موافقتنامه های امنیتی عریض و طویل با مشتی از خاینان به کشور، کلاً در اختیار خود قرار دهند؛

* - با در نظر داشت این که از همان آغاز دهه نخست قرن بیست و یکم افشاء شد که نقشه های امپریالیسم امریکا به تغییر نقشه جغرافیائی افغانستان و تجزیه آن محدود نمانده، بلکه آنها زیر نام ستراتیژی "خاورمیانه بزرگ" برای تمام منطقه آس دهن سوزی پزیده در صدد اند تا نقشه جغرافیائی تمام منطقه را تغییر دهند و در اثر آن کشور های کوچک دیگری را خلق و کشور های کنونی این منطقه را به جنگ های قومی و منطقه ئی دراز مدت غرق نمایند؛

* - با در نظر داشت این که امپریالیسم امریکا و شرکاء با هزار و یک حيله و نیرنگ درصدد بوده و اند تا جنگهای قومی، نژادی و مذهبی را در افغانستان به راه انداخته افغانستان را به طرف تجزیه و تقطیع سوق دهند؛

فیصله ای که در اجلاس مسکو صورت گرفت و در آن به بقای افغانستان به مثابه یک کشور "متحد و یکپارچه، مستقل و بیطرف" تأکید شد و کشور های خرد و بزرگ منطقه متعهد شدند تا در قسمت چنان افغانستانی با همدیگر همکاری نمایند، علاوه از آن که از جانب خود اجلاس بر سیاست های تجزیه طلبانه دیروز کشور های شامل اجلاس خط بطلان کشیده شد، عملاً تقابل رسمی شان را با سیاست های تجزیه طلبانه امپریالیسم امریکا و شرکاء و آن نقشه هائی که زمانی وزارت دفاع امریکا "پنتاگون" آن را به مثابه "یگانه راه حل" معضل منطقه مطرح نموده بود، به مثابه آغاز جهان چند قطبی به جهانیان اعلام داشته، صریحاً مخالفت شان را با نقشه های پنتاگون ابراز نمودند.

هموطنان گرامی!

این که همسایگان افغانستان با چنین فیصله ای ضمن مخالفت با برنامه های ستراتیژیک پنتاگون، جهان یک قطبی را نیز خاتمه یافته اعلام می دارند و حضور رسمی و تعیین کننده شان را در امور منطقه خاصاً افغانستان اعلام می دارند، نباید چنان پنداشته شود که اولاً امپریالیسم امریکا و شرکاء با خواندن این قطعنامه، بر امیال، آرزو ها و ستراتیژی های تجاوزگرانه شان نقطه پایانی می گذارند و دیگر خطری کشور ما را تهدید نمی نماید و در ثانی طالب و نظام ملاسالار می تواند آزاده به کشتار خلق ما ادامه داده به بهانه های مختلف استخوان شکنی بین اقوام با هم برادر ساکن کشور رادامن زده تشدید نماید.

به نظر من این فیصله صرف نظر از این که از جمع کشور های شرکت کننده، چه تعداد از آنها صادقانه چنین سیاستی را قبول کرده اند و چه تعدادی منافقانه و دورویانه، در کل فرصت و بستری را به وجود آورده که حداقل از یک جانب درگیری از مثلث تعیین کننده شامل "حاکمیت در افغانستان، امپریالیسم غرب و امپریالیسم شرق" تفتینی در قسمت ایجاد جنگهای داخلی و تجزیه طلبانه صورت نخواهد گرفت، در نتیجه حاکمیت در خود افغانستان، هرگاه به جای زورگوئی و سرکوب سایر اقوام، دست برادری به طرف آنها دراز نماید و به حقوق انسانی و میهنی آن ها احترام گذارد، توطئه های ضلع سومی نخواهد توانست باعث ایجاد و تشدید نفاق و برادرکشی شده وطن ما را به طرف تجزیه سوق دهد.

هموطنان گرامی!

این که طالب و نظام ملاسالار تا چه اندازه قادر خواهد شد از این بستر مساعد به نفع ختم جنگ و ایجاد افغانستان صلح آمیز، مستقل و یکپارچه استفاده نماید، کاملاً ارتباط می گیرد به محتوای روابط آنها به امپریالیسم امریکا و شرکای غربی آن. یعنی به هر میزانی که طالب و نظام ملاسالار مستقلانه تصمیم گرفته بتوانند به همان اندازه، بر جنگ و برادر کشی در افغانستان نقطه پایانی گذاشته خواهد شد، عکس آن به هر اندازه که تصامیم آنها در تطابق با واشنگتن و لندن و سایر مراکز قدرت های غربی اتخاذ گردد، به همان اندازه دامنه جنگ و خشونت در افغانستان گسترش یافته سرانجام افغانستان را به طرف تجزیه سوق خواهد داد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!